

[Asger Jensen.]

den nævnte 2 måneders uddannelse; ansættes som uddannede husmoderafløser.

Arbejds- og socialministeren har stillet nogle ændringsforslag, som udvalget har tiltrådt. Et par af disse er af redaktionel karakter, men der er dog også en reel ændring. Denne reelle ændring går ud på, at der gives mulighed for med støtte fra statens side at afholde kursus for ansatte tilsynsførende ved husmoderafløsningen.

Udvalget indstiller herefter enstemmigt lovforslaget til vedtagelse med de af arbejds- og socialministeren stillede ændringsforslag.

Viola Nørlov: Da der er enighed i udvalget om at indstille lovforslaget til vedtagelse, skal jeg ikke lægge meget beslag på det høje tings tid. Jeg har dog lyst til at gøre et par enkelte bemærkninger.

Med hensyn til uddannelsen er det absolut en fordel, at man er gået så vidt, at denne uddannelse også kan modtages på aftenkursus. Jeg er ikke i tvivl om, at langt flere nu vil søge uddannelse, end det tidligere har været tilfældet, idet mange af de pågældende kvinder ikke har kunnet forlade deres hjem i de 3 måneder, kursus før varede.

Jeg vil heller ikke undlade at udtale en tak til den højtærede arbejds- og socialminister for hans positive indstilling til de husmoderafløser; der har været regelmæssigt beskæftiget i 2 år, uden at der er indgået klager over dem; de kan nu komme på samme løn som de uddannede. Der har i udvalget fra enkelte sider været udtalt betænkeligheder over dette, idet man mente, at man så slog grunden væk under uddannelsen. Denne betænkelighed deler jeg ikke; jeg tror tværtimod, at den omstændighed, at vi nu også får aftenkursus, vil medvirke til, at langt flere vil søge uddannelse som husmoderafløser.

Ved ændringsforslag nr. 2 gives der nu mulighed for statsstøtte til kursus for tilsynsførende ved husmoderuddannelsen. Det er, som det også er nævnt, ikke noget stort problem. Jeg hilser dog forslaget med glæde og mener, det er principielt rigtigt, at der nu også gives tilskud til kursus for tilsynsførende.

Om 14 dages bestemmelsen ved jeg, at den i enkelte kommuner ude over landet har været et problem, fordi man mange steder har fulgt lovens bogstav og kun givet de 14 dage. Som den ærede formand for udvalget nu nævnte, kan der imidlertid dispenseres, og det har man kunnet hele tiden.

Jeg nævnte allerede ved første behandling, at det ikke har været noget problem for København, hvor det er de samvirkende sygekasser, der administrerer loven — man har her forlængst fundet ud af at dispensere indtil 2 måneder. Jeg nævner disse ting for at gøre enkelte kommuner ude omkring opmærksom på, at muligheden for at bevilge husmoderafløsning i de hjem, hvor sygdommen strækker sig ud over 14 dage, er tilstede.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Der er to punkter i forbindelse med husmoderafløsningen, som jeg gerne vil knytte nogle bemærkninger til.

Det første vedrører den betaling, som hjemmene må yde for hjælp. Efter den hidtil gældende betalingsskala har hjælp været uforholdsmæssig dyr for mellemindtægterne, og det har da også vist sig i praksis, at kun meget få hjem med indtægter omkring sygekassegrænsen har benyttet husmoderafløsning, det har simpelthen været for dyrt for dem. Jeg vil derfor udtale min tilfredshed med, at ministeren er sindet at lempe skalaen for indtægtsgrupper lige over sygekassegrænsen. Efter ændringen skulle eksempelvis i hovedstaden betalingen for en familie uden børn med en skattepligtig indtægt på 11 200 kr. blive nedsat fra 18 kr. til 12 kr. 40 øre pr. dag, og for en familie med 3 børn med en skattepligtig indtægt på 13 375 kr. fra 16 kr. til 10 kr. 80 øre pr. dag. Det er mit håb, at denne lempelse må virke til, at også middelstandshjem får råd til, når sygdom banker på døren, at få husmoderafløsning.

Dernæst vil jeg pege på en udtalelse i betænkningen, som viser anerkendelse af uddannelsens betydning. Som det fremgår af bilag 1 i betænkningen, mener arbejds- og socialministeriets konsulent ved husmoderafløsning, at undervisningen på de afholdte dagkursus har haft en gunstig indflydelse på husmoderafløsningsarbejdet, og en række kvindeorganisationer, deriblandt husmoder- og husholdningsforeninger i by og på land, har overfor udvalget fremhævet uddannelsens betydning.

Nu bygger lovforslaget jo på det princip, at den enkelte kommune i vidt omfang selv kan bestemme, hvorledes den vil tilrettelægge husmoderafløsning, herunder om den vil beskæftige uddannet eller uuddannet hjælp, men udvalget har ønsket at fremhæve, at hvor alt andet er lige — og det vil navnlig sige personlige kvalifikationer og praktisk dygtighed —, er uddannelsen et gode, og man går ud fra, at kommunerne